

22 Co 189/2001-67

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Švehlové a soudců JUDr. Marie Maivaldové a JUDr. Lenky Papíkové v právní věci žalobce **ZEPTEK International, spol. s.r.o.**, se sídlem v Českých Budějovicích, Husova 11, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Drtinou, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Husova třída čp. 16, proti žalované **E. V.**, bytem [redacted], okres [redacted], zastoupené JUDr. Koljou Kubíčkem, advokátem se sídlem v Praze 4, Urbánkova 3360, o zaplacení 28.723,90 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce do rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 29. 12. 2000, č.j. 7C 774/97-50, **t a k t o :**

Rozsudek soudu I. stupně **s e m ě n í** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 28.723,90 Kč s 19% úrokem z prodlení od 21. 12. 1995 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně 8.722,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení 5.555,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem soudu I. stupně byla žaloba, kterou se žalobce domáhal na žalované zaplacení částky 28.723,90 Kč s 19% úroky z prodlení od 26. 12. 1990 do zaplacení, nákladů řízení ve výši 4.252,- Kč na účet č. [redacted]

██████████ u ██████████, v ██████████, vše do 15ti dnů od rozhodnutí, zamítnuta. Žalobce byl uznán povinným zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 5.400,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalované JUDr. Kolji Kubička.

Proti rozsudku si včas podal odvolání žalobce. Navrhoval, aby odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu okresnímu k dalšímu řízení. Zároveň žádal, aby v případě, že rozhodnutí soudu I. stupně bude potvrzeno, odvolací soud připustil dovolání k posouzení otázek zásadního významu, které dosud nebyly řešeny rozhodovací praxí Nejvyššího soudu ČR. Ve svém odvolání poukazuje na to, že podle názoru žalobce nelze od kupní smlouvy v projednávané věci jednostranně odstoupit, protože jednostranné odstoupení od smlouvy zde není ujednáno. Naopak, jediným důvodem pro zrušení kupní smlouvy je dohoda dvou smluvních stran. Z toho důvodu nemohla žalovaná platně a účinně od uzavřené kupní smlouvy odstoupit. I kdyby však od smlouvy platně odstoupila, došlo k promlčení práva na odstoupení od smlouvy a žalobce má za to, že k tomuto promlčení došlo dnem 8. 12. 1996. Začátek promlčecí doby začal běžet již od uzavření samotné smlouvy.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhla potvrzení rozsudku soudu I. stupně. Poukazovala na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu i Ústavního soudu s tím, že v daném případě došlo k platnému odstoupení od smlouvy ze strany žalované.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozhodnutí soudu I. stupně i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, dle § 212 odst. 1 občanského soudního řádu ve znění platném do 31. 12. 2000 (viz bod 15 přechodných ustanovení obsažených v části dvanácté, hlavě I., zákona č. 30/2000 Sb. - dále jen o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné.

Z obsahu spisu okresního soudu a z jím provedených důkazů vyplynulo, že žalovaná uzavřela s žalobcem dne 7. 12. 1993 pod č. ██████████ kupní smlouvu, jako prodávající je uveden žalobce, který je ve smlouvě dostatečně a zřetelně označen, jako kupující žalovaná. Předmětem kupní smlouvy je sada nádobí D-110 Standard a D-420-20 SYNCRO CLIC, za celkovou cenu 1.548,- DM. Kupní cena je splatná v Kč dle kurzovního lístku České národní banky - kurz valuta prodej ve 24 splátkách, vždy každého 25. dne v měsíci, a to od 25. 1. 1994 do 25. 12. 1995. V kupní smlouvě je dále ujednáno, že v případě zrušení kupní smlouvy ze strany kupujícího je tento povinen zaplatit

smluvní pokutu dle § 544 občanského zákoníku ve výši 25% smluvní ceny. Z přílohy ke kupní smlouvě je pak zřejmé, že v rubrice „změny kupní smlouvy“, je uvedeno, že jakékoliv změny v kupní smlouvě musí být písemnou formou odsouhlaseny oběma stranami, jinak jsou neplatné. Žádost o zrušení kupní smlouvy kupujícím musí být podána pouze písemně, a to na centrálu firmy. Kupující bude písemně vyrozuměn o stanovisku firmy v zákonné lhůtě. Ze shodných prohlášení účastníků řízení pak bylo zjištěno, že do současné doby nebyla ani jedna ze splátek na kupní cenu zaplacená. Z dopisu, adresovaného právním zástupcem žalované dne 12. 5. 2000 žalobci, i vyjádření žalobce soud zjistil, že žalovaná projevila vůli jednostranně od smlouvy odstoupit. Tento písemný projev žalované byl doručen žalobci. Žalobce však na něj nijak nereagoval, žalované neodpověděl.

Odvolací soud se nejprve zabýval otázkou, zda uzavřená kupní smlouva je platná. Dospěl k závěru, a v tom se zcela ztotožňuje s hodnocením soudu I. stupně, že kupní smlouva obsahuje všechny podstatné náležitosti nutné pro její platné uzavření, tedy vymezení předmětu koupě i stanovení kupní ceny. Účastníci kupní smlouvy zde byli řádně a srozumitelně označeni. V tomto směru nevznikly žádné pochybnosti, kdo je účastníkem smlouvy. Pokud jde o námitku žalované, že smlouva odporuje dobrým mravům, ani odvolací soud se s touto námitkou neztotožňuje. Je jednoznačné, že účastníci si mohou dohodnout způsob plnění jakýmkoli způsobem, který neodporuje zákonu, tedy i splácení kupní ceny ve splátkách a předání předmětu koupě po zaplacení celé kupní ceny (viz ustanovení § 560 o.z.). Konečně ani skutečnost, že smlouva byla uzavřena na tiskopisu, nečiní tuto smlouvu neplatnou a rozhodně se nelze ztotožnit s tvrzením, že použitím předtisku chtěl žalobce žalovanou uvést v omyl. Žalovaná měla dostatek možností se se smlouvou uzavřenou v písemné formě, před jejím podpisem seznámit. Není tedy pochyb o tom, že předmětná kupní smlouva byla uzavřena platně.

Soud se dále zabýval otázkou odstoupení od smlouvy. Podle § 48 občanského zákoníku může účastník od smlouvy odstoupit, jen jestliže je to v tomto zákoně stanoveno nebo účastníky dohodnuto. Odstoupením od smlouvy se smlouva od počátku ruší, není-li právním předpisem stanoveno nebo účastníky dohodnuto jinak. Odstoupit lze pouze od smlouvy, která byla uzavřena platně. To, jak je již konstatováno shora, v daném případě bylo splněno, žalobce však vznesl námitku promlčení práva žalované na odstoupení od smlouvy a proto se musel soud nejprve zabývat vyřešením této otázky.

Podle ustanovení § 100 občanského zákoníku, právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až § 110 o.z.). K

promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.

V projednávané věci dospěl odvolací soud k závěru, že právo na odstoupení od smlouvy je právo promlčitelné. Je otázkou, v jaké lhůtě se toto právo promlčí a kdy začíná promlčecí doba běžet. Podle ustanovení § 101 občanského zákoníku, běží promlčení ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno (uplatněno) poprvé. Není přitom vůbec důležité, zda skutečně k tomuto uplatnění došlo či nikoli. Vychází se pouze z možnosti toto právo uplatnit. V projednávané věci se tak stalo následující den po uzavření kupní smlouvy, tedy 8. 12. 1993 (počátek běhu promlčecí doby byl opakovaně řešen v rozhodovací činnosti soudů a v této otázce již nejsou spory - viz též R 28/84 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Pokud jde o délku promlčecí doby, v předmětné věci byla zcela jednoznačně obecná tříletá promlčecí lhůta. Jestliže tedy právo na odstoupení od smlouvy začalo běžet 8. 12. 1993, promlčecí lhůta uplynula 8. 12. 1996. V daném případě žalovaná učinila úkon, směřující k odstoupení od smlouvy, tedy odeslala dopis na adresu žalobce dne 12. 5. 2000, učinila tak zcela jednoznačně poté, co toto právo již bylo promlčeno. Za situace, kdy se žalobce promlčení dovolal, pak odvolací soud již neřešil otázku, zda došlo skutečně k platnému odstoupení od smlouvy či nikoliv, neboť jeho povinností je k promlčení přihlédnout.

Z výše uvedených skutečností odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v souladu s ustanovením § 220 o.s.ř. změnil a uznal žalovanou povinnou zaplatit žalobci částku 28.723,90 Kč s 19% úrokem z prodlení od 26. 12. 1995 do zaplacení tak, jak bylo požadováno v žalobě.

Odvolací soud uznal žalovanou povinnou uhradit žalobci náklady řízení před soudem I. stupně. Žalobce byl v tomto řízení zcela úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu těchto nákladů. Náklady činí částku za zaplacený soudní poplatek z návrhu ve výši 1.152,- Kč a náklady právního zastoupení, to je za 3 hlavní úkony po 1.475,- Kč, 3 paušály po 75,- Kč, 16 půlhodin za promeškaný čas a jízdné právního zástupce žalobce k jednání před soudem I. stupně (jízdné [redacted]-Mělník a zpět, celkem 400 km, vozidlem značky Felicia, SPZ [redacted]). Celkem tedy byla žalovaná uznána povinnou zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně částku 8.722,- Kč (§ 142 odst. 1, § 224 odst. 2 o.s.ř.).

Pokud jde o náklady řízení před soudem odvolacím, žalobce byl plně úspěšný v tomto řízení a na nákladech odvolacího řízení mu proto bylo přiznáno za zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 1.150,- Kč a dále

jedna polovina paušální odměny právního zástupce (právní zástupce se jednání před odvolacím soudem neúčastnil, sepsal pouze odvolání), to je podle ustanovení § 18 odst. 1 a § 3 vyhlášky č. 484/2000 Sb., 4.330,- Kč a 75,- Kč za jeden paušál podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem 5.555,- Kč (§ 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř.). Náhrada nákladů řízení je splatná způsobem a ve lhůtě uvedené ve výroku rozhodnutí.

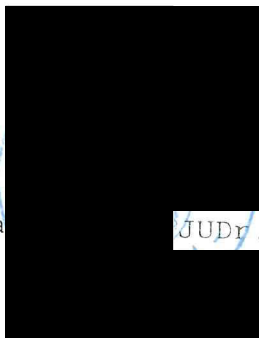
O návrhu žalobce na připuštění dovolání v tomto řízení odvolací soud nerozhodoval s ohledem na to, že rozhodnutí soudu I. stupně bylo změněno, proto dovolání je zde přípustné ze zákona (§ 238 odst. 1 písm.a/ o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

V Praze dne 26. června 2001

Za správnost

vyhotovení: Pávková Jitka

Předsedkyně senátu

JUDr. Ivana Š v e h l o v á

v.r.